

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sanctae Mechtildis virginis ordinis Sancti Benedicti Liber specialis gratiae

**Mechthild <von Hackeborn>
Mechthild <von Magdeburg>**

Pictavii, 1877

Caput XVII. De arbore crucis.

[urn:nbn:de:bsz:31-60070](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-60070)

CAPUT XVII.

DE ARBORE CRUCIS.

ITEM in Missa quadam *Nos autem*, vidit in medio Ecclesie arborem pulcherrimam proceritate, et latitudine sua totam terram implentem, quæ ex tribus frondibus de terra insimul ortis excreverat; et frondes arcuatæ et reflexæ erant ad terram. Sub una frondium erant bestię, quæ vescebantur ex fructu qui de arbore cadebat; designantes peccatores et homines bestialiter viventes, qui bonis Dei sine gratitudine fruuntur sicut bestię, nunquam ad ipsum cum gratiarum actione respicientes, a quo bona cuncta procedunt. Sub alia erant homines comedentes ex fructu arboris; per quos justus et boni quique in Ecclesia notabantur. In tertia erant aves suavissime modulantes; per quas Sanctorum animæ Deum sine fine laudantium exprimebantur. Animæ etiam purgandorum [in similitudine capitum ¹ venientes,] ex odore arboris reficiebantur. Aves etiam quædam nigræ arborem circumvolabant; sed fumus magnus de ea egrediens illas longius effugabat. Per aves, dæmones intellexit figurari, et quaslibet hominum infestationes, quas homo in nullo melius quam in memoria Dominicæ passionis superabit, quæ per fumi asperitatem signabatur.

Per triplices
arboris
Crucis
frondes
tria
hominum
genera
significantur

Dominicæ
passioni
adhæren-
dum
quatenus
virtutes et
charitas
magis
crescant.

Sacerdos quoque qui Missam celebrabat, vestitus et præparatus erat foliis ejusdem arboris. Et ramusculi pleni fructibus eum circumpendebant; in quo monstrabatur quod omnis qui colit et diligit Christi passionem, ejus virtutes nobiliores erunt, et quidquid boni egerit, fructuosius in ejus meritum cedit. Omnia etiam corda fidelium in similitu-

1. Quæ uncis includuntur e codicibus Lipsiensi et Vindob. ac e veteri edit. 1503 expuncta fuerant.

dine ardentium lampadum annexa pendebant in ramis arboris, et liquor qui in ipsis lampadibus ardebat ex arbore infuebat; per quod innuebatur quod nullus Domini^{am} diligere valet passionem, nisi a Dei gratia ipsi infundatur. In hoc vero quod ardentibus erant, figurabatur quod quisquis Deum vult diligere, ad ejus se teneat passionem, sæpius eam rememorando et colendo; quia in ea sufficientem habebit materiam diligendi, nihilque est quod sic afficiat et ardescere faciat mentem, sicut recordatio Christi passionis.

CAPUT XVIII.

DE PASSIONE DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI.

IN Parasceve, inter alia innumera quæ fecit ei Deus bona, dixit ad Dominum: « O mi dulcissime Deus, in quo potest tibi homo restituere quod hac die pro ejus salute capi et ligari dignatus es? » Respondit Dominus: « Ut in vinculo veræ obedientiæ propter me voluntarie ac libenter sis ligatus. » Et anima: « Quid vero laudis tibi faciet quod immundis Judæorum sputis es consputus, et colaphis cæsus immitibus? » Cui Dominus: « Dico tibi in veritate, omnes qui prælatos suos contemnunt, in faciem meam¹ conspuunt. Si quis ergo contumeliam illam mihi cupit emendare, prælatos suos debet honorare. » Et anima: « Quid gratiarum actionis, o piissime, pro alapis accipies? » Respondit: « Ut homo præscriptam consuetudinem et statuta suæ Religionis fideliter et districte teneat. » Et anima: « Quid autem laudis, o amice fidelissime, referat pro dolore quem passus es, cum imperiali capiti tuo corona imprimebatur spinea, ita ut

Contumelias
Christi
emendat
qui prælatos
honorat;
renovat qui
contemnit

1. Cf. *Legatus* lib. III. c. 74.